

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316201416
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316201416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžova ulica č. 11, Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: F. Ď., I. XX.X.XXXX, Z. B. Č.. XX, Z., o zaplatenie 9 325,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 3.12.2019, č.k. 11C/19/2016-135, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že žalovaný je povinný plniť žalobcovi dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 450 eur, vždy do 15 dňa v mesiaci, od právoplatnosti tohto rozhodnutia do zaplatenia, pod stratou výhody splátok.

Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť plniť žalobcovi dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 200 eur, vždy do 15 dňa v mesiaci, od právoplatnosti rozhodnutia do zaplatenia, pod stratou výhody splátok (výrok I.) a s použitím § 255, § 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 232 ods.2 C.s.p. a vecne tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 1.2.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 9 325,16 eur so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania. Rozsudkom č.k. 11C/19/2016-60 zo dňa 23.1.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/19/2016-74 zo dňa 10.4.2018 súd prvej inštancie žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného plniť v splátkach vo výške 70 eur mesačne, od právoplatnosti rozhodnutia do zaplatenia. Krajský súd v Bratislave, na odvolanie žalobcu, v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povolení splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 70 eur, vždy do 15 dňa v mesiaci, od právoplatnosti rozhodnutia do zaplatenia, pod stratou výhody splátok a v závislom výroku o trovách konania rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v prípade, ak súd určí inú paričnú lehotu ako tri dni, je povinný svoje rozhodnutie podložiť zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver, že je vzhľadom sa povahu prejednávanej veci priznaný nárok a osobné pomery vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, resp. stanoviť, že peňažné plnenie sa môže plniť v splátkach. V prejednávanej veci z odôvodnenia rozhodnutia nevyplývalo na základe akých úvah súd prvej inštancie dospel ku záveru o tom, že práve okolnosti daného prípadu odôvodňujú možnosť povoliť žalovanému splniť peňažný dlh mesačnými splátkami vo výške 70 eur a rozhodnutie preto nie je možné preskúmať. Odvolací súd uložil prvoinštančnému súdu povinnosť opakovane dôsledne posúdiť žiadosť žalovaného na plnenie v splátkach a svoje rozhodnutie odôvodniť.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalovaný po vrátení veci predložil listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že jeho mesačný príjem predstavuje čiastku cca 1 800 eur, že spláca viaceré pôžičky a záväzky z minulosti, všetky v mesačných splátkach - 107,94 eur - splátku ČSOB banka, 101,20 eur - spoločnosti Quatro, 50 eur - Home Credit Slovakia a.s., 200 eur - Mbank, okolo 120 eur - Tatra banka, 128 eur - Minihotovosť a.s. a 200 eur pôžičku fyzickej osobe. Pri rozhodovaní o patričnej lehote zobral do úvahy výšku priznaného plnenia, ktorá predstavuje čiastku cca 9 000 eur, platobnú schopnosť žalovaného, ktorú preukazoval práve výpisom z účtu a ostatnými listinnými dôkazmi. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný je schopný plniť viaceré pôžičky v splátkach a podľa jeho tvrdenia ide o dlhy vzniknuté v minulosti, keď nové záväzky mu už nevznikajú a vzniknutú situáciu rieši práve splátkami. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ak by rozhodol o krátkej patričnej lehote, žalovaný nie je schopný celú súdom priznanú čiastku zaplatiť. Preto aj z prevenčného hľadiska sa súdu javila ako najlepšia možnosť nielen pre žalovaného, ale aj pre žalobcu, možnosť splácať súdom priznanú čiastku v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200 eur. Uviedol, že pri jeho rozhodovaní zohrala významnú úlohu aj prejavená snaha splácať dlh v splátkach, ktorú žalovaný jednoznačne deklaroval od začiatku konania a ktorú preukazoval výpisom z účtu, z ktorého je preukázané, že práve splátkami je schopný plniť svoje záväzky aj v iných prípadoch. Navyiac, žalobca je obchodná spoločnosť (banka) a prípadné nedodržanie splátkového kalendára by pre neho nepredstavovalo riziko nemožnosti domáhať sa plnenia, nakoľko na jeho postavení sa nič nezmení, takéto riešenie pre žalobcu nepredstavuje žiadne riziko, či možnosť finančnej straty a oddialenie povinnosti plnenia žalovaného má minimálny dopad na pomery žalobcu. Vyhovením žiadosti žalovaného a povolením plnenia v splátkach súd nevytvoril stav, ktorý by bol pre žalobcu neprijateľný a ani sa ním pre žalobcu nevytvára situácia, ktorá by sa dala klasifikovať ako nespravodlivá.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca odôvodňujúc ho ust. § 365 ods.1 písm. f/, h/ C.s.p. navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalovaného zaviazal k povinnosti uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 16.5.2017, č.k. 11Co/91/2017-138, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 19.6.2019, č.k. 15 Co/87/2019 a rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 17.4.2019, č.k. 19Co/163/2018 zdôraznil, že zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky patričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu a súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného nebola splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej patričnej lehoty a súd prvej inštancie priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne znevýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výške 200 eur mesačne súd zapríčinil, že žalovaný bude len istinu splácať takmer 4 roky. Z vykonaného dokazovania vo veci súd nemohol adekvátnym spôsobom posúdiť komplexné pomery žalovaného. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať, avšak počas súdneho konania žalovaný neuskutočnil ani jednu úhradu, čo nepreukazuje jeho snahu a ani schopnosť hradiť dlh v určených splátkach.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

7. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

8. Vo vzťahu k dôvodom odvolania odvolací súd zdôrazňuje, že v civilnom súdnom konaní v zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je strana, ktorej bola táto povinnosť uložená, povinná splniť ju v zásade do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 C.s.p.). Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu; takto postupuje podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a pod.. Ak má súd za to, že je v danom prípade na mieste určiť na plnenie lehotu dlhšiu, alebo stanoviť, že plnenie sa má stať v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých

potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver, že je vzhľadom na povahu prejednávanej veci, priznaný nárok a osobné pomery strany vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, resp. stanoviť, že peňažné plnenie sa môže plniť v splátkach. Vo vzťahu k ust. § 232 ods.3 C.s.p. je treba dodať, že jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takého rozpätie prekračujúcom nanajvyš nepatrne), a to i pri zohľadnení okolností získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde.

9. V prejednávanej veci z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že tento pri rozhodovaní o žiadosti žalovaného o poskytnutí možnosti plnenia dlhu v mesačných splátkach posudzoval a zohľadňoval tvrdenia žalovaného o tom, že nie je v jeho súčasných finančných možnostiach uhradiť dlh jednorazovo, ktoré žalovaný podoprel listinnými dôkazmi, z obsahu ktorých vyplýva jednak výška jeho mesačného príjmu (cca 1 800 eur) a i výška záväzkov z minulosti, ktoré žalovaný uhrádza mesačnými splátkami (107,94 eur splátka ČSOB banka, 101,20 eur spoločnosti Quatro, 50 eur spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., 200 eur spoločnosti Mbank, 120 eur Tatra banke, 128 eur Minihotovosti a.s. a 200 eur pôžičky splácanej fyzickej osobe). Uvedené, žalovaným v konaní preukázané skutkové okolnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu predstavujú dôvod, pre ktorý je na mieste povoliť žalovanému možnosť splniť dlh mesačnými splátkami, keďže aj z prevenčného hľadiska sa táto možnosť s prihliadnutím na zistené okolnosti prípadu javí ako najlepšie možnosť nielen pre žalovaného, ale aj pre žalobcu a rozhodnutie súdu nevytvorí stav neprijateľný pre žalovaného a ani žalobcu, keďže prípadné neuhradenie čo i len jednej splátky žalovaným bude mať za následok zročenosť celého zostatku v danom čase neuhradeného dlhu.

10. Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou mesačnej splátky určenej súdom prvej inštancie, ktorá nerešpektuje ustálené pravidlo rozhodovacej praxe súdov, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takého rozpätie prekračujúcom nanajvyš nepatrne), a to i pri zohľadnení okolností získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde a i tým, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný doposiaľ na uspokojenie dlhu v priebehu konania pred súdom začatého vo februári 2016 neuhradil žalobcovi ani jednu splátku i napriek tomu, že v priebehu konania tvrdil, že je ochotný dlh uhradiť po „odpredaji domu“ a i to, že „dlh bude po dobu nasledujúcich 6-tich mesiacov splácať mesačnými splátkami vo výške 50 eur a do konca 6 mesiaca uhradí celý dlh“ (pojednávanie nariadené na deň 23.1.2018). V danej veci výška peňažného dlhu žalovaného predstavuje istinu vo výške 9 325,16 eur, poplatok vo výške 7,64 eur, úrok vo výške 429,48 eur, úrok z omeškania vo výške 3,82 eur, úrok vo výške 13,90 % p.a. zo sumy 9 325,16 eur od 28.11.2015 do zaplatenia (v čase rozhodovania odvolacieho súdu predstavujúci sumu cca 5 813 eur) a úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9 754,64 eur od 28.11.2015 do zaplatenia (v čase rozhodovania odvolacieho súdu predstavujúci sumu cca 2817 eur), t.j. celkovo sumu cca 18 300 eur. Uvedené znamená, že pri akceptovaní výšky splátky určenej súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, by žalovaný uhrádzal dlh vzniknutý z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (na základe ktorej bol žalovanému v marci 2014 poskytnutý úver vo výške 10 000 eur) ďalších takmer 8 rokov, čo je stav, ktorý nie je možné akceptovať a ktorý je v rozpore s princípom vyváženej ochrany práv oboch strán sporu.

11. Na základe uvedeného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť plniť žalobcovi dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 450 eur, vždy do 15 dňa v mesiaci, od právoplatnosti tohto rozhodnutia do zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Pri výške určenej mesačnej splátky vychádzal jednak z výšky celého dlhu žalovaného ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu a splátkový kalendár pre žalovaného rozložil na dobu 40 mesiacov, t.j. na dobu len nepatrne prevyšujúcu časový interval vychádzajúci z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla.

12. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. pri zohľadnení plného úspechu žalobcu v konaní.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).